

Komisja
Europejska

DYREKTYWA W SPRAWIE
TRANSFERÓW PRODUKTÓW
ZWIĄZANYCH Z OBRONNOŚCIĄ

PODREČZNIK DLA MŚP

#EUDefenceIndustry

Dokument ukończony w październiku 2021 r.

Wydanie 1

Niniejszy dokument w żadnym wypadku nie stanowi oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2021

© Unia Europejska, 2021

Komisja Europejska wdrożyła politykę ponownego wykorzystywania swoich dokumentów zgodnie z decyzją Komisji 2011/833/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie ponownego wykorzystywania dokumentów Komisji (Dz.U. L 330 z 14.12.2011, s. 39). Z wyjątkiem przypadków, w których stwierdzono inaczej, ponowne wykorzystywanie tego dokumentu jest dozwolone na podstawie licencji Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Oznacza to, że ponowne wykorzystywanie jest dozwolone pod warunkiem odpowiedniego poinformowania o autorze oraz o wszelkich zmianach wprowadzonych w dokumencie.

© Ilustracje: Adobe Stock – tylna okładka M.S.I. Photography

PDF

ISBN 978-92-76-43453-5

doi: 10.2889/769577

HV-08-21-301-PL-N

Print

ISBN 978-92-76-43395-8

doi: 10.2889/5454

HV-08-21-301-PL-C

#EUDefenceIndustry

SPIS TREŚCI

WSTĘP	7
DLA KOGO JEST PRZEZNACZONY PODRĘCZNIK I JAKI JEST JEGO CEL?	7
CO ZAWIERA PODRĘCZNIK?	8
1. PREZENTACJA DYREKTYWY W SPRAWIE TRANSFERÓW	10
1.1. EUROPEJSKI RYNEK OBRONNY.....	10
1.2. GŁÓWNE PUNKTY DYREKTYWY W SPRAWIE TRANSFERÓW.....	11
2. SYSTEM WYDAWANIA ZEZWOLEŃ.....	12
2.1. PRZEGLĄD ZWOLNIEŃ I ZEZWOLEŃ.....	12
2.2. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER – PRAKTYCZNY PRZYKŁAD	18
2.3. GLOBALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER. PROCEDURA TRANSFERU.....	20
3. SYSTEM CERTYFIKACJI.....	22
3.1. CZYM JEST CERTYFIKACJA I NA CZYM ONA POLEGA?	22
3.2. DLACZEGO WARTO CERTYFIKOWAĆ SVOJE PRZEDSIĘBIORSTWO?	24
3.3. PROCES CERTYFIKACJI W PRAKTYCE	24
4. PRZYDATNE NARZĘDZIA I ZASOBY	28
4.1. STRONA INTERNETOWA CERTIDER.....	28
4.2. PRZEPISY UE I ODPOWIEDNIE DOKUMENTY PROGRAMOWE	28
4.3. STRONY INTERNETOWE WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH	28
ZAŁĄCZNIK.....	29

WSTĘP

DLA KOGO JEST PRZEZNACZONY PODRĘCZNIK I JAKI JEST JEGO CEL?

Europejski przemysł obronny odgrywa znaczącą rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa i obronności Europy. Osiągnąwszy w 2018 r. obrót w wysokości 108 mld EUR, w bardzo dużym stopniu przyczynia się również do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Okolo 2 500 małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) działających w europejskim sektorze obronnym jest kluczowym elementem łańcuchów dostaw. MŚP działające w przemyśle obronnym mają zasadnicze znaczenie dla innowacji i wzrostu, mogą także prowadzić podstawowe działania w zakresie badań, technologii i innowacji. Znaczną część europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego tworzą MŚP.

Europejski przemysł obronny musi jednak stawiać czoła licznym wyzwaniom. Jednym z nich jest rozdrobnienie europejskiego wewnętrznego rynku wyposażenia obronnego. To rozdrobnienie i rozbieżne podejścia krajowe spowodowały wiele kwestii dotyczących europejskiego przemysłu obronnego ogółem, a dla MŚP w szczególności.

W tym kontekście celem [dyrektywy 2009/43/WE](#) (dyrektywa w sprawie transferów produktów związanych z obronnością lub dyrektywa w sprawie transferów) jest uproszczenie przepisów dotyczących transferów wyposażenia obronnego między państwami europejskimi¹ mające zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i sprawić, aby procedury były mniej uciążliwe dla przemysłu, zwłaszcza dla MŚP.

¹ W niniejszym przewodniku „państwo europejskie” oznacza każde państwo, do którego ma zastosowanie dyrektywa w sprawie transferów, czyli wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, a także Norwegię i Islandię (zob. pkt 1.2 dotyczący zakresu geograficznego dyrektywy w sprawie transferów).

Celem niniejszego podręcznika jest proste zaprezentowanie MŚP działającym w sektorze obronnym dyrektywy w sprawie transferów oraz udzielenie przydatnych porad dotyczących jej pełnego wykorzystania.

CO ZAWIERA PODRĘCZNIK?

ROZDZIAŁ 1

zawiera zarys celów i najważniejszych przepisów dyrektywy w sprawie transferów, a także korzyści, jakie może ona przynieść europejskim MŚP w sektorze obronnym.

ROZDZIAŁ 2

poświęcono systemowi wydawania zezwoleń przewidzianemu w dyrektywie w sprawie transferów. Przedstawiono w nim także szczegółowe wyjaśnienia dotyczące zwolnień i poszczególnych rodzajów zezwoleń (generalnych, globalnych i indywidualnych). Zaprezentowano również praktyczny przykład i systematyczną procedurę bezpiecznych i szybkich transferów wyposażenia obronnego.

ROZDZIAŁ 3

dotyczy zalet systemu certyfikacji wprowadzonego dyrektywą w sprawie transferów, a także zawiera praktyczne wskazówki, jak uzyskać certyfikat dla przedsiębiorstwa. Ponadto przedstawiono w nim zalecenia dotyczące sposobu, w jaki odbiorca wyposażenia obronnego może stworzyć skuteczny i niezawodny wewnętrzny system zgodności.

ROZDZIAŁ 4

zawiera wykaz internetowych narzędzi i zasobów związanych z transferami produktów związanych z obronnością.

1. PREZENTACJA DYREKTYWY W SPRAWIE TRANSFERÓW

1.1. EUROPEJSKI RYNEK OBRONNY

Dzięki kilku aspektom rynek obronny jest niepowtarzalny i różni się od innych rynków komercyjnych. Do aspektów tych należą: a) fakt, że odbiorcami końcowymi wyposażenia obronnego są rządy, b) wrażliwy charakter produktów związanych z obronnością, c) specjalne przepisy krajowe dotyczące postępowania z informacjami niejawnymi oraz d) przepisy dotyczące kontroli eksportu technologii wojskowej i sprzętu wojskowego. Dlatego transgraniczny przepływ wyposażenia obronnego podlega wymogom dotyczącym wydawania zezwoleń, nawet między państwami europejskimi.

Do 2009 r. nie było wspólnych europejskich zasad wydawania zezwoleń na przepływ wyposażenia obronnego między państwami europejskimi. Przed przyjęciem dyrektywy w sprawie transferów w 2009 r. europejski przemysł obronny musiał radzić sobie z odrębnymi przepisami krajowymi, przy czym każde państwo europejskie posiadało własny system kontroli eksportu, którego celem była przede wszystkim kontrola ryzyka związanego z eksportem sprzętu wojskowego do państw niebędących członkami UE. Proces przyznawania lub odmowy przyznania zezwolenia na transfery między państwami europejskimi i na eksport do innych państw wyglądał zasadniczo tak samo, co oznaczało, że przedsiębiorstwa europejskie nie mogły w pełni czerpać pożytku z rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. W dyrektywie w sprawie transferów zmniejszono przeszkody w przepływie wyposażenia obronnego między państwami europejskimi i dlatego ma ona zasadnicze znaczenie dla stworzenia funkcjonalnego europejskiego rynku wewnętrznego wyposażenia obronnego.

1.2. GŁÓWNE PUNKTY DYREKTYWY W SPRAWIE TRANSFERÓW

Dyrektywa w sprawie transferów ma zastosowanie do przepływu (transferów) wyposażenia obronnego między dwoma państwami europejskimi. Nie ma ona zastosowania do eksportu wyposażenia obronnego z państwa europejskiego do państwa spoza Unii Europejskiej, Norwegii i Islandii.

W dyrektywie w sprawie transferów uproszczono przepisy i zmniejszono obciążenia administracyjne, utrzymując jednocześnie pewien poziom kontroli nad transgranicznym przepływem produktów związanych z obronnością w Europie.

Jej celem jest ułatwienie i przyspieszenie przepływu wyposażenia obronnego w Europie, wzmocnienie bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności przemysłu europejskiego.

Zakres geograficzny: dyrektywa w sprawie transferów ma zastosowanie do 27 państw członkowskich Unii Europejskiej² i dwóch innych państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Norwegii i Islandii³. W niniejszym podręczniku te 29 państw nazywa się „państwami europejskimi”⁴.

2 Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niemcy, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy.

3 Europejski Obszar Gospodarczy (EOG) obejmuje 27 państw członkowskich Unii Europejskiej, a także Islandię, Norwegię i Liechtenstein. Jego celem jest wzmocnienie stosunków handlowych i gospodarczych między tymi państwami. Dyrektywy w sprawie transferów nie stosuje się do Liechtensteinu.

4 Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej, zawartego między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, dyrektywa w sprawie transferów ma w dalszym ciągu zastosowanie również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

Najważniejsze przepisy i narzędzia dyrektywy w sprawie transferów przynoszą korzyści dostawcom i odbiorcom wewnątrzunijnych transferów produktów związanych z obronnością:

uproszczony system wydawania zezwoleń, który obejmuje zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia, generalne i globalne zezwolenia na transfer,

przejście od kontroli *ex ante* do kontroli *ex post* przeprowadzanych przez organy krajowe w odniesieniu do generalnych zezwoleń na transfer,

system certyfikacji przedsiębiorstw sektora obronnego zapewniający zaufanie rządów krajowych i zgodność z zasadami kontroli eksportu.

2. SYSTEM WYDAWANIA ZEZWOLEŃ

2.1. PRZEGLĄD ZWOLNIEŃ I ZEZWOLEŃ

Zgodnie z dyrektywą w sprawie transferów przedsiębiorstwo, które chce dokonać transferu wyposażenia obronnego z jednego państwa europejskiego do drugiego, musi uprzednio uzyskać zezwolenie organów państwa europejskiego, z którego ma być zrealizowany transfer produktu. W dyrektywie w sprawie transferów umożliwiono jednak państwom europejskim zwolnienie niektórych rodzajów transferów z obowiązku uzyskania zezwolenia na określonych warunkach. Ponadto, oprócz tradycyjnych indywidualnych zezwoleń na transfer, wprowadzono generalne zezwolenia na transfer oraz globalne zezwolenia na transfer.

SYSTEM WYDAWANIA ZEZWOLEŃ NA PODSTAWIE DYREKTYWY W SPRAWIE TRANSFERÓW

I. ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU UZYSKANIA ZEZWOLENIA

II. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER

III. GLOBALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER

IV. INDYWIDUALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER

I. ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU UZYSKANIA ZEZWOLENIA

Rządy krajowe mogą zwolnić z obowiązku uprzedniego uzyskania zezwolenia następujące rodzaje transferów:

- jeżeli dostawca lub odbiorca wchodzi w skład organu rządowego lub sił zbrojnych,
- jeżeli dostawy dokonuje Unia Europejska, Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego, Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej lub inna organizacja międzyrządowa w ramach wykonywania swoich zadań,
- jeżeli transfer jest konieczny do realizacji opartych na współpracy programów zbrojeniowych między państwami europejskimi;
- jeżeli transfer związany jest z pomocą humanitarną w przypadku katastrofy lub stanowi pomoc w nagłym wypadku,
- jeżeli transfer jest konieczny do naprawy, konserwacji, ekspozycji lub dokonania pokazu lub w ich następstwie.

Należy sprawdzić odpowiednie krajowe publikacje rządowe lub zapytać odpowiednie organy krajowe o obowiązujące zwolnienia.

II. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER

Jeżeli państwo europejskie uzna, że pod pewnymi warunkami transfery niektórych rodzajów wyposażenia obronnego do innych państw europejskich nie wiążą się z większym ryzykiem, może przyjąć i opublikować generalne zezwolenie na transfer, aby zezwolić na takie transfery.

Generalne zezwolenie na transfer obejmuje niektóre rodzaje wyposażenia obronnego. Umożliwia ono wszystkim dostawcom takiego wyposażenia, którzy mają siedzibę w danym państwie, na bezpośrednie wielokrotne transfery takiego wyposażenia do innych państw europejskich na określonych warunkach, bez konieczności ubiegania się o specjalne zezwolenie. Warunki określone w generalnym zezwoleniu na transfer mogą odnosić się nie tylko do rodzajów produktów objętych zezwoleniem, ale także do państw, do których można realizować transfery tych produktów na podstawie zezwolenia, celu transferów (np. na potrzeby konserwacji, pokazów) lub odbiorców produktów (np. siły zbrojne lub instytucje zamawiające).

Na przykład organy danego państwa europejskiego mogą opublikować generalne zezwolenie umożliwiające wszystkim podmiotom mającym siedzibę w tym państwie na transfer różnych rodzajów produktów (np. niektórych rodzajów sprzętu elektronicznego, niektórych podsystemów wojskowych statków powietrznych lub okrętów wojskowych) do dowolnego innego państwa europejskiego w celach konserwacji, pod warunkiem że produkty te zostaną odesłane w ciągu sześciu miesięcy, a właściwe organy zostaną poinformowane o transferze.

W dyrektywie w sprawie transferów znalazł się wymóg, aby wszystkie państwa europejskie publikowały generalne zezwolenia na transfer obejmujące co najmniej cztery następujące rodzaje sytuacji:

- odbiorca wchodzi w skład sił zbrojnych państwa europejskiego lub instytucji zamawiającej dokonującej zakupów na wyłączny użytek tych sił zbrojnych,
- odbiorca jest przedsiębiorstwem certyfikowanym (zob. rozdział III niniejszego podręcznika),
- transfer odbywa się na potrzeby pokazów, ocen i wystaw,
- transfer odbywa się na potrzeby konserwacji i naprawy, jeżeli odbiorca jest pierwotnym dostawcą produktów związanych z obronnością.

Rządy krajowe mogą swobodnie decydować o tym, jakie rodzaje produktów włączają do każdego z tych generalnych zezwoleń, a bardziej ogólnie, jakie warunki będą towarzyszyły taki zezwoleniom.

Państwa europejskie są uprawnione do publikowania dodatkowych generalnych zezwoleń na transfer, które wykraczają poza cztery rodzaje sytuacji określone w dyrektywie w sprawie transferów.

Przed dokonaniem transferu zalecamy, aby przedsiębiorstwa sprawdziły:

- strony internetowe właściwych organów krajowych,
- CERTIDER – publikowany na [stronie internetowej Komisji Europejskiej](#) rejestr przedsiębiorstw certyfikowanych, który zawiera również informacje o generalnych zezwoleniach na transfer publikowanych przez państwa europejskie,
- rozdział 4 niniejszego podręcznika.

WARUNKI ODNOSZĄCE SIĘ DO GENERALNEGO ZEZWOLENIA NA TRANSFER

Powiadomienie przed pierwszym zastosowaniem zezwolenia

Rodzaje dozwolonych produktów

Informacje na temat warunków powrotnego wywozu dla odbiorców

Wymogi w zakresie sprawozdawczości

Rządy krajowe mogą dodać dalsze wymogi

W GENERALNYCH ZEZWOLENIACH NA TRANSFER PRZEWIDZIANO ZNACZNE UPROSZCZENIA:

- jeżeli planowany transfer spełnia wszystkie warunki generalnego zezwolenia na transfer, przedsiębiorstwo może dokonać transferu **bez ubiegania się o specjalne zezwolenie**,
- generalne zezwolenia na transfer są dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw z danego państwa europejskiego, o ile spełniają one odpowiednie warunki generalnego zezwolenia na transfer,
- po powiadomieniu o zamiarze zastosowania generalnego zezwolenia na transfer po raz pierwszy przedsiębiorstwa mogą dokonać dowolnej liczby transferów na warunkach określonych w tym zezwoleniu.

III. GLOBALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER

Globalne zezwolenie na transfer umożliwia danemu dostawcy dokonywanie wielokrotnych transferów do różnych państw europejskich, dotyczących określonych rodzajów produktów i odbiorców, przez okres 3 lat. W każdym globalnym zezwoleniu na transfer określono zakres:

- kategorii produktów objętych zezwoleniem,
- uprawnionych odbiorców lub kategorii odbiorców.

Organy krajowe są odpowiedzialne za określenie warunków, na jakich można zezwolić na transfery na podstawie globalnego, a nie indywidualnego zezwolenia (w przypadku transferów, które nie są objęte generalnymi zezwoleniami na transfer).

W jakim celu MŚP mogą wykorzystywać globalne zezwolenia na transfer?

Globalne zezwolenia na transfer są szczególnie przydatne w przypadku ram umownych, które wiążą się z regularnym przepływem handlowym produktów między dostawcą a odbiorcą.

Globalne zezwolenie na transfer jest ważne przez 3 lata i może zostać przedłużone przez właściwy organ krajowy.

IV. INDYWIDUALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER

Indywidualne zezwolenie na transfer umożliwia przeprowadzenie jednego transferu konkretnej ilości określonych produktów do jednego państwa europejskiego w ramach jednej lub kilku dostaw. Stosuje się je we wszystkich przypadkach, w których nie można zastosować zwolnień z obowiązku uzyskania zezwolenia, generalnych zezwoleń na transfer oraz globalnych zezwoleń na transfer. Indywidualni dostawcy muszą wystąpić do swoich właściwych organów o zezwolenie na każdy transfer, określając ilość dostarczanych produktów oraz liczbę dostaw do danego odbiorcy. Indywidualne zezwolenia na transfer zawierają szczególne warunki, które dostawca musi spełnić. Organy krajowe mogą zadecydować, że w określonych okolicznościach transfery muszą podlegać indywidualnemu (a nie generalnemu lub globalnemu) zezwoleniu:

Wniosek o zezwolenie **ogranicza się do jednego transferu**

Jest to niezbędne do ochrony **podstawowych interesów w sferze bezpieczeństwa lub ze względów polityki publicznej**

Jest to niezbędne do zapewnienia **realizacji międzynarodowych zobowiązań**

Istnieją poważne powody, by sądzić, że **dostawca nie będzie w stanie zastosować się do wszystkich warunków koniecznych do przyznania globalnego pozwolenia**

2.2. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER – PRAKTYCZNY PRZYKŁAD

Na poniższym praktycznym przykładzie MŚP mogą zapoznać się z podzieloną na etapy, łatwą procedurą dokonywania transferu produktu na podstawie generalnego zezwolenia na transfer.

PRAKTYCZNY PRZYKŁAD PROCEDURY NA PODSTAWIE DYREKTYWY W SPRAWIE TRANSFERÓW

PRODUKT: specjalnie zaprojektowana mechaniczna część pocisku raketowego

NADAWCA: Estonia

ODBIORCA: Irlandia (ostateczne przeznaczenie/ użytkownik końcowy). Odbiorca może:

- A.** wchodzić w skład sił zbrojnych,
- B.** być przedsiębiorstwem certyfikowanym,
- C.** być niecertyfikowanym odbiorcą (niewchodzącym w skład sił zbrojnych).

- **ETAP 1:** sklasyfikowanie produktu
- **ETAP 2:** znalezienie odpowiedniego zezwolenia
- **ETAP 3:** pierwsze powiadomienie
- **ETAP 4:** transfer

ETAP 1: SKLASYFIKOWANIE PRODUKTU

Należy się zastanowić: czy produkt, który ma być przedmiotem transferu, podlega dyrektywie w sprawie transferów?

Należy sprawdzić **wykaz produktów związanych z obronnością**, który stanowi załącznik do dyrektywy w sprawie transferów (włączonej do ustawodawstwa krajowego danego państwa). W razie wątpliwości można skontaktować się z właściwym organem krajowym.

WAŻNE! Wykaz ten jest aktualizowany w przybliżeniu raz w roku.

Należy uważać na mogące wprowadzać w błąd przypadki: nawet jeśli produkt, który ma podlegać transferowi, jest zaledwie niewielkim komponentem mechanicznym lub elektronicznym, może on być „specjalnie zaprojektowany” lub „zmodyfikowany do celów wojskowych”, a zatem podlegać kontroli zgodnie z dyrektywą w sprawie transferów.

- Wynik: w tym przykładzie produkt jest objęty KONTROLĄ zgodnie z wykazem uzbrojenia (ML) 4 w załączniku do dyrektywy w sprawie transferów.
- Należy pamiętać, że klasyfikacja jest kluczowym etapem, ponieważ umożliwia sprawdzenie, czy produkt, który ma podlegać transferowi,
 1. podlega zwolnieniu z obowiązku uzyskania zezwolenia;
 2. jest objęty generalnymi zezwoleniami na transfer/globalnymi zezwoleniami na transfer lub wymaga indywidualnego zezwolenia na transfer.

ETAP 2: ZNALEZIENIE ODPOWIEDNIEGO ZEZWOLENIA

Po sklasyfikowaniu produktu należy się zastanowić: czy moje państwo (w tym przykładzie Estonia) przyznało zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia mające zastosowanie do produktów, które mają podlegać transferowi, oraz do zamierzonych odbiorców?

Jeśli tak, można przystąpić do transferu.

Jeśli nie, należy się zastanowić:

czy moje państwo (w tym przykładzie Estonia) udzieliło generalnych zezwoleń na transfer mających zastosowanie do produktów, które mają podlegać transferowi, oraz do zamierzonych odbiorców?

- A. Siły zbrojne
- B. Przedsiębiorstwo certyfikowane
- C. W następujących celach:
 - a) ekspozycja i dokonanie pokazu
 - b) naprawa i konserwacja
- Należy sprawdzić nazwę lub numer odpowiednich generalnych zezwoleń na transfer opublikowanych przez państwo nadawcy na stronie internetowej właściwych organów krajowych lub w CER-TIDER (zob. rozdział 4 niniejszego podręcznika).
- Estonia wydała następujące stosowne generalne zezwolenia na transfer (w momencie sporządzenia niniejszego przewodnika):
 - a) generalne zezwolenie na transfer dla sił zbrojnych: może być wykorzystane dla odbiorcy A (siły zbrojne);
 - b) generalne zezwolenie na transfer dla przedsiębiorstw certyfikowanych: może być wykorzystane dla odbiorcy B (przedsiębiorstwo certyfikowane);
 - c) dla odbiorcy C (niecertyfikowanego) wymagane jest indywidualne (lub globalne) zezwolenie na transfer.

ETAP 3: PIERWSZE POWIADOMIENIE

Jeżeli chce się skorzystać z generalnego zezwolenia na transfer po raz pierwszy, **należy najpierw powiadomić właściwe organy krajowe o swoim zamiarze.**

Powiadomienie przed pierwszym zastosowaniem jest częścią warunków generalnych zezwoleń na transfer. Aby sprawdzić procedurę, należy skontaktować się z właściwym organem krajowym.

- Po dokonaniu powiadomienia przedsiębiorstwo jest gotowe, by przeprowadzić transfer produktów, i nie musi czekać na specjalne zezwolenie.

ETAP 4: TRANSFER

PO DOKONANIU POWIADOMIENIA O PIERWSZYM ZASTOSOWANIU GENERALNEGO ZEZWOLENIA NA TRANSFER MOŻNA PRZYSTĄPIĆ DO TRANSFERU.

Do dokumentów przewozowych należy dołączyć odpowiednie informacje dla odbiorcy dotyczące wykazu uzbrojenia (ML) zawierającego produkt (w tym przypadku ML 4):

- zastosowanego generalnego lub indywidualnego/globalnego zezwolenia na transfer (nazwa i numer) lub kopię zezwolenia,
- ograniczeń dotyczących powrotnego wywozu, których należy przestrzegać (w stosownych przypadkach).

2.3. GLOBALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER. PROCEDURA TRANSFERU

Poniżej przedstawiono krok po kroku procedurę uzyskania globalnego zezwolenia na transfer i jego pierwszego zastosowania.

Każdy organ krajowy określa wymogi dotyczące składania wniosków. Dlatego też w sprawie odpowiednich procedur należy zwrócić się do właściwego organu krajowego.

ETAP 1: SKLASYFIKOWANIE PRODUKTU

Należy się zastanowić: czy produkt, który ma być przedmiotem transferu, podlega dyrektywie w sprawie transferów? Etap ten jest identyczny z pierwszym etapem w przykładzie opisanym w pkt II.2.

ETAP 2: ZNALEZIENIE ODPOWIEDNIEGO ZEZWOLENIA

Po sklasyfikowaniu produktu należy się zastanowić: czy moje państwo przyznało zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia mające zastosowanie do produktów, które mają podlegać transferowi, oraz do zamierzonych odbiorców?

Jeśli tak, można przystąpić do transferu.

Jeśli nie, należy się zastanowić: **czy moje państwo przyznało generalne zezwolenie na transfer mające zastosowanie do produktów, które mają podlegać transferowi, oraz do zamierzonych odbiorców?**

- Jeśli odpowiedź brzmi **tak**, należy rozważyć zastosowanie generalnego zezwolenia na transfer zamiast globalnego zezwolenia na transfer. Dzięki temu nie trzeba składać wniosku o specjalne zezwolenie, wystarczy po prostu powiadomić odpowiednie organy o pierwszym zastosowaniu generalnego zezwolenia na transfer.
- Jeśli odpowiedź brzmi **nie**, należy przejść do kolejnego etapu, jakim jest złożenie wniosku o wydanie zezwolenia.

ETAP 3: ZŁOŻENIE WNIOSKU O WYDANIE ZEZWOLENIA

Wniosek o wydanie globalnego zezwolenia na transfer należy skierować do właściwych organów krajowych.

Aby poznać proces składania wniosków w swoim państwie, należy skontaktować się z właściwymi organami krajowymi. Globalne zezwolenie na transfer umożliwia transfer produktów do jednego lub większej liczby odbiorców wymienionych w zezwoleniu, w którym określono również produkty lub rodzaje produktów objętych zezwoleniem.

Globalne zezwolenia na transfer są ważne przez 3 lata i mogą zostać przedłużone.

ETAP 4: TRANSFER

Po uzyskaniu globalnego zezwolenia na transfer można przystąpić do transferu. Należy dołączyć dokumenty przewozowe zawierające informacje dla odbiorcy dotyczące:

- wykazu uzbrojenia (ML) zawierającego produkt z załącznika do dyrektywy w sprawie transferów,
- zastosowanego globalnego zezwolenia na transfer (nazwa i numer) lub kopię zezwolenia,
- ograniczeń dotyczących powrotnego wywozu, których należy przestrzegać (w stosownych przypadkach).

3. SYSTEM CERTYFIKACJI

3.1. CZYM JEST CERTYFIKACJA I NA CZYM ONA POLEGA?

System certyfikacji jest bezpośrednio związany ze stosowaniem generalnych zezwoleń na transfer dla odbiorców będących certyfikowanymi przedsiębiorstwami.

Certyfikacja jest formalnym uznaniem wiarygodności przedsiębiorstwa jako odbiorcy podlegających transferowi produktów związanych z obronnością, dokonywanym przez władze krajowe państwa europejskiego, w którym przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę. W związku z tym certyfikat przyznany przez „państwo otrzymujące” wykorzystuje się w celu otrzymania produktów związanych z obronnością nabytych na podstawie generalnego zezwolenia na transfer przyznanego przez „państwo pochodzenia”.

DLACZEGO PRZEDSIĘBIORSTWO MUSI UDOWODNIĆ SWOJĄ WIARYGODNOŚĆ POPRZEC CERTYFIKACJĘ?

Zgodnie z dyrektywą w sprawie transferów, mimo że w przypadku indywidualnego zezwolenia na transfer wymaga się specjalnej dokumentacji dotyczącej użytkownika końcowego/ostatecznego przeznaczenia oraz zobowiązania odbiorcy do przestrzegania ograniczeń dotyczących powrotnego wywozu, organy krajowe mogą również zwolnić użytkowników generalnych zezwoleń na transfer z tych wymogów dotyczących dokumentacji.

Z tych powodów kwalifikujące się przedsiębiorstwa muszą udowodnić swoją **wiarygodność**, a w szczególności zagwarantować, że będą przestrzegać wszystkich ograniczeń dotyczących powrotnego wywozu ustanowionych na podstawie odpowiedniego generalnego zezwolenia na transfer.

Celem certyfikacji jest w szczególności uniknięcie nadużywania generalnych zezwoleń na transfer w celu dokonywania powrotnego wywozu podlegającego zakazowi lub odmowie.

CERTYFIKAT PRZYZNAJE SIĘ PRZEDSIĘBIORSTWU NA PODSTAWIE NASTĘPUJĄCYCH KRYTERIÓW I ELEMENTÓW:

potwierdzone doświadczenie przedsiębiorstwa w zakresie działań związanych z obronnością, ze szczególnym uwzględnieniem rejestru zgodności z ograniczeniami w dziedzinie powrotnego wywozu,

działalność przemysłowa dotycząca wyposażenia obronnego, w szczególności zdolność do integracji systemów i podsystemów,

członek kadry kierowniczej wyższego szczebla wyznaczony jako osoba osobiście odpowiedzialna za transfery i eksport,

pisemne zobowiązanie przedsiębiorstwa do przestrzegania i egzekwowania wszystkich warunków związanych z ostatecznym przeznaczeniem i eksportem wszelkich otrzymanych produktów,

pisemne zobowiązanie przedsiębiorstwa do dostarczania właściwym organom, na ich wniosek, szczegółowych informacji dotyczących użytkowników końcowych lub ostatecznego przeznaczenia wszystkich produktów eksportowanych, będących przedmiotem transferu lub otrzymanych przez przedsiębiorstwo na podstawie zezwolenia na transfer z innego państwa europejskiego,

opis wewnętrznego programu zgodności, lub systemu zarządzania transferem lub eksportem wdrożonego przez przedsiębiorstwo.

Każde państwo europejskie ustanawia procedury regulujące certyfikację.

W zaleceniu w sprawie certyfikacji z 2011 r. Komisja Europejska zaproponowała na podstawie najlepszych praktyk minimalne standardy służące harmonizacji systemu certyfikacji w całej Europie. W zaleceniu znajduje się wykaz najlepszych praktyk w zakresie wewnętrznych programów zgodności, z którymi można się zapoznać.

DLACZEGO ZALECENIE W SPRAWIE CERTYFIKACJI?

- oferuje ono dodatkowe wytyczne dotyczące kryteriów certyfikacji, które pomagają ocenić, czy przedsiębiorstwo kwalifikuje się do certyfikacji,
- załącznik zawiera wykaz sugerowanych pytań/wytycznych mających pomóc przedsiębiorstwom w opisanu (a organom w ocenie) wewnętrznych programów zgodności.

3.2. DLACZEGO WARTO CERTYFIKOWAĆ SWOJE PRZEDSIĘBIORSTWO?

Uzyskanie certyfikatu przez przedsiębiorstwo może przyczynić się do poprawy jego działalności:

możliwość otrzymywania szybkich i bezpiecznych dostaw na podstawie generalnych zezwoleń na transfer,

ugruntowanie reputacji jako wiarygodnego przedsiębiorstwa w zakresie obsługi wyposażenia obronnego,

posiadanie systemu zapewniającego zgodność z przepisami dotyczącymi kontroli eksportu.

3.3. PROCES CERTYFIKACJI W PRAKTYCE

ETAP 1: CZY PRZEDSIĘBIORSTWO KWALIFIKUJE SIĘ DO CERTYFIKACJI?

- sprawdzenie informacji na stronach internetowych organów krajowych, aby ocenić, czy przedsiębiorstwo spełnia kryteria i wymogi (również w rozdziale 4 niniejszego podręcznika),
- jeśli przedsiębiorstwo spełnia wszystkie wymogi, wystąpienie o dokumentację w celu przedłożenia jej właściwym organom.

ETAP 2: W JAKI SPOSÓB UZYSKAĆ CERTYFIKAT DLA SWOJEGO PRZEDSIĘBIORSTWA?

- złożenie dokumentacji,
- po złożeniu dokumentów właściwe organy przeprowadzą kontrolę przedsiębiorstwa,
- przedsiębiorstwo może zostać następnie certyfikowane.

ETAP 3: PRZEDSIĘBIORSTWO UZYSKUJE CERTYFIKACJĘ. CO DALEJ?

Po uzyskaniu certyfikacji przedsiębiorstwo może **otrzymywać** wyposażenie obronne od innych europejskich dostawców na podstawie **generalnych zezwoleń na transfer wydawanych przez inne państwa europejskie na potrzeby transferów do certyfikowanych przedsiębiorstw.**

- Przedsiębiorstwo zostaje wpisane do rejestru CERTIDER,
- należy sprawdzić okres ważności certyfikatu w swoim państwie,
- okres ważności certyfikatu nie może przekraczać 5 lat i podlega przeglądowi zgodności przeprowadzanemu przez właściwe organy po upływie 3 lat,
- zob. rozdział 4 dotyczący rejestru CERTIDER i aktualizacje systemu certyfikacji.

ETAP 4: JAKIE SĄ OBOWIĄZKI CERTYFIKOWANEGO PRZEDSIĘBIORSTWA?

- Przedsiębiorstwo musi przestrzegać przepisów dotyczących transferów i kontroli eksportu oraz zezwoleń,
- w szczególności musi przestrzegać ograniczeń dotyczących eksportu i ponownego transferu określonych w odpowiednich generalnych zezwoleniach na transfer,
- musi wyznaczyć osobę ds. kontroli eksportu, pełniącą funkcję punktu kontaktowego na poziomie krajowym, która jest uznawana przez właściwe organy krajowe.

Poniższe infografiki dotyczą poszczególnych ról w zarządzaniu organizacją kontroli eksportu w przedsiębiorstwie.

WIARYGODNA I SKUTECZNA ORGANIZACJA KONTROLI EKSPORTU

Osoba ds. kontroli eksportu (członek kadry kierowniczej wyższego szczebla)

- odpowiada za organizację systemu kontroli eksportu w przedsiębiorstwie, realizując wytyczne polityki eksportowej,
- powierza realizację kontroli eksportu kierownikowi jednostki kontroli eksportu i jego zespołowi (zasada ogólna).

Kierownik ds. kontroli eksportu

- jest osobą wyznaczoną do kontaktów dla właściwych organów krajowych,
- współpracuje z zespołem specjalistów w zakresie kontroli eksportu oraz z kompetentną kadrą inżynierską jako partnerem w zakresie klasyfikacji kontroli produktów,
- wraz ze swoim zespołem musi zapewnić zgodność z przepisami dotyczącymi kontroli eksportu,
- wraz ze swoim zespołem poszukuje najlepszego możliwego pakietu/rozwiązania związanego z zezwoleniami, aby zapewnić bezpieczny i nieskomplikowany transfer/eksport,
- może wstrzymać każdy transfer/eksport, jeśli zostanie udowodnione, że jest on niezgodny z prawem, a jego decyzję unieważnić może wyłącznie członek kadry kierowniczej wyższego szczebla (lub osoba ds. kontroli eksportu).

Przewodnik dotyczący kontroli eksportu

- zawiera opis obowiązków i procedur kontroli eksportu.

4. PRZYDATNE NARZĘDZIA I ZASOBY

4.1. STRONA INTERNETOWA CERTIDER

Oficjalna internetowa baza danych zawierająca:

- wykaz certyfikowanych przedsiębiorstw (i związanych z nimi certyfikatów),
- generalne zezwolenia na transfer,
- przepisy krajowe dotyczące certyfikacji i transferów produktów związanych z obronnością,
- wykaz produktów objętych dyrektywą w sprawie transferów,
- linki do stron internetowych właściwych organów krajowych,
- funkcję wyszukiwania.

4.2. PRZEPISY UE I ODPOWIEDNIE DOKUMENTY PROGRAMOWE

- dyrektywa w sprawie transferów 2009/43/WE
- europejska polityka przemysłowa w dziedzinie obronności
- MŚP związane z obronnością w UE

4.3. STRONY INTERNETOWE WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH

Przepisy dyrektywy w sprawie transferów włączono do prawa każdego państwa europejskiego.

MŚP muszą stosować się do zaleceń właściwych organów i wymogów krajowych. Strony internetowe właściwych organów krajowych muszą zawierać informacje dotyczące:

- wykazu generalnych zezwoleń na transfer wydanych przez te organy,
- produktów objętych każdym z generalnych zezwoleń na transfer oraz pozostałych warunków z nimi związanych,
- zwolnień z obowiązku uzyskania zezwolenia przyznanych na podstawie ustawodawstwa krajowego,
- procedury powiadamiania przed pierwszym zastosowaniem generalnych zezwoleń na transfer lub działań, jakie należy podjąć, aby złożyć wniosek o globalne/indywidualne zezwolenie na transfer,
- kryteriów i procedury certyfikacji na poziomie krajowym.

Poniżej wymieniono strony internetowe właściwych organów do spraw krajowych procedur certyfikacji.

ZAŁĄCZNIK

STRONY INTERNETOWE WŁAŚCIWYCH ORGANÓW POŚWIĘCONE KRAJOWYM WYTYCZNYM W SPRAWIE CERTYFIKACJI

AUSTRIA

Inneregemeinschaftliche
Verbringung von Militärgütern

BELGIA

REGION STOŁĘCZNY BRUKSELI
39944 Moniteur belge_21062013_
belgisch staatsblad

REGION FLAMANDZKI

Certificaat van gecertificeerde
persoon

REGION WALOŃSKI

Arrêté du Gouvernement wallon du
23 mai 2013

BULGARIA

- Процедура и документи за получаване на сертификат
- Defence-Related Products and Dual-Use Items and Technologies Export Control Act
- What is required for transfer of defence related products to the territory of Bulgaria?

CHORWACJA

The Trade Control of Military Goods
and Non-Military Lethal Goods

CYPR

Έκδοση Αδείων Εισαγωγής /
Εξαγωγής

CZECHY

Act No 38/1994 Sb, Certifikace of 30
June 2012 (In EN Certification)

DANIA

- Certificering
- Order No. 691 of 27 June 2012 on certification

ESTONIA

Strategic Goods Act

FINLANDIA

- Exports, transfer, transit and brokerage of defence materiel
- Act on the export of defence materiel 282/2012, chapter 5
- Puolustustarvikkeiden vienti, siirto, kauttakuljetus ja välitys

FRANCJA

- Arrêté relatif à la procédure de certification des entreprises souhaitant être destinataires de produits liés à la défense

• Certification

GRECJA

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4028
Τροποποίηση διατάξεων του ν.
2168/1993

HISZPANIA

Guía del Operador Material de
Defensa: Empresas certificadas

IRLANDIA

Art 15 End Use Certificate EUC
Military Products

ISLANDIA

- Act on Control of Services and Items that may have Strategic Significance
- Form 1: Application for authorisation for export of controlled items
- Form 2: End-use certificate

LITWA

- Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatymo pakeitimo įstatymas
- Republic of Lithuania Law Amending the Law on the Control of Strategic Goods, 11 October 2011 No XI-1616
- Resolution on the approval of the licensing rules for export, import, transit, brokering and intra-EU transfer of strategic goods

ŁOTWA

- Par Vispārīgās sūtījuma licences spēkā stāšanās
- Law on Strategic goods - Stratēģiskas nozīmes preču aprites likums

LUKSEMBURG

Article 9 de la loi du 28 juin 2012

NIDERLANDY

Strategische goederen (vergunningen
voor in-, uit- en doorvoer)

NIEMCY

- Allgemeine Informationen
- Zertifizierungsverfahren
- Antrag
- Fragebogen

NORWEGIA

Sertifisering

POLSKA

The authority responsible for
certification in Poland, Internal
Security Agency

PORTUGALIA

Law no. 37/2011, 22 June,
Articles no. 16 and 17, Section 3 –
Certification of defence enterprises

RUMUNIA

Ordin pentru aprobarea Normelor
metodologice de aplicare
a Ordonanței de urgență a
Guvernului nr. 158/1999 privind
regimul de control al exporturilor,
importurilor și altor operațiuni
cu produse militare, capitolul III:
Certificarea

SŁOWACJA

Zákon č. 392/2011 Z.z. o
obchodovaní s výrobkami
obránného priemyslu a o zmene a
doplnení niektorých zákonov

SŁOWENIA

Decree on authorisations for the
production and trade in military
weapons and equipment and on
prior authorisation for the import,
export, transit and transfer of
defence equipment

SZWECJA

Certifiering som mottagare av
krigsmateriel

WĘGRY

Tanúsítás

WŁOCHY

- Art 10-sexies Law 185/90
Regulation about the armament
licencing and controls
- Law 185/90 Implementing rules
about regulation on armament
licensing and controls

JAK SKONTAKTOWAĆ SIĘ Z UE

Osobiście

W całej Unii Europejskiej istnieje kilkaset centrów informacyjnych Europe Direct. Adres najbliższego centrum można znaleźć na stronie: https://europa.eu/european-union/contact_pl

Telefonicznie lub drogą mailową

Europe Direct to serwis informacyjny, który udziela odpowiedzi na pytania na temat Unii Europejskiej. Można się z nim skontaktować:

- dzwoniąc pod bezpłatny numer telefonu: 00 800 6 7 8 9 10 11 (niektórzy operatorzy mogą naliczać opłaty za te połączenia),
- dzwoniąc pod standardowy numer telefonu: +32 22999696,
- drogą mailową: https://europa.eu/european-union/contact_pl

WYSZUKIWANIE INFORMACJI O UE

Online

Informacje o Unii Europejskiej są dostępne we wszystkich językach urzędowych UE w portalu Europa: https://europa.eu/european-union/index_pl

Publikacje UE

Bezpłatne i odpłatne publikacje UE można pobrać lub zamówić na stronie: <https://op.europa.eu/pl/publications>. Większą liczbę egzemplarzy bezpłatnych publikacji można otrzymać, kontaktując się z serwisem Europe Direct lub z lokalnym centrum informacyjnym (zob. https://europa.eu/european-union/contact_pl).

Prawo UE i powiązane dokumenty

Informacje prawne dotyczące UE, w tym wszystkie unijne akty prawne od 1951 r., są dostępne we wszystkich językach urzędowych UE w portalu EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>.

Portal Otwartych Danych UE

Unijny portal otwartych danych (<https://data.europa.eu/euodp/pl>) umożliwia dostęp do zbiorów danych pochodzących z instytucji i innych organów UE. Dane można pobierać i wykorzystywać bezpłatnie, zarówno do celów komercyjnych, jak i niekomercyjnych.

https://ec.europa.eu/defence-industry-space/eu-defence-industry/eu-transfers-defence-related-products_en

CERTIDER website
<https://webgate.ec.europa.eu/certider/public/welcome>

@defis_eu

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej

ISBN 978-92-76-43453-5